

31989R4064

L 395/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

30.12.1989

**NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 4064/89
ze dne 21. prosince 1989
o kontrole spojování podniků**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 87 a článek 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že pro dosažení cílů Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství stanoví čl. 3 písm. f) pro Společenství cíl zavést „systém zajišťující, že nebude narušována hospodářská soutěž na společném trhu“;

vzhledem k tomu, že tento systém je nezbytný pro dotvoření vnitřního trhu do roku 1992 a pro jeho další vývoj;

vzhledem k tomu, že zrušení vnitřních hranic vede a nadále povede k velkým změnám v uspořádání společností uvnitř Společenství, zejména formou jejich spojování;

vzhledem k tomu, že je třeba tento vývoj uvítat, neboť je v souladu s požadavky dynamické hospodářské soutěže a může posílit konkurenceschopnost evropského průmyslu; zlepšit podmínky hospodářského růstu a zvyšovat životní úroveň uvnitř Společenství;

vzhledem k tomu, že však je třeba zajistit, aby proces nového uspořádání společností trvale nenarušil hospodářskou soutěž; že právo Společenství proto musí obsahovat ustanovení o takovém

spojování, které by mohlo značně narušit účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části;

vzhledem k tomu, že články 85 a 86, ačkoliv se podle judikatury Soudního dvora vztahují na jisté druhy spojování, nejsou dostatečné pro kontrolu všech činností, které se mohou ukázat jako neslučitelné se systémem nenarušené hospodářské soutěže, jak ji stanoví Smlouva;

vzhledem k tomu, že je proto zapotřebí vytvořit nový právní nástroj ve formě nařízení, který by umožnil účinnou kontrolu všech spojování z hlediska jejich účinku na soustavu hospodářské soutěže v rámci Společenství a který by byl jediným nástrojem na ně se vztahujícím;

vzhledem k tomu, že by toto nařízení mělo vycházet nejen z článku 87, ale především z článku 235 Smlouvy, na jehož základě si může Společenství stanovit další pravomoci k jednáním nutným k dosažení svých cílů, včetně pravomocí týkajících se případů spojování na trhu se zemědělskými produkty, uvedených v příloze II Smlouvy;

vzhledem k tomu, že ustanovení tohoto nařízení se mají vztahovat na významné strukturální změny, jejichž tržní dopad přesahuje státní hranice každého členského státu;

vzhledem k tomu, že rozsah použití tohoto nařízení by proto měl být stanoven podle zeměpisné oblasti činnosti dotyčných podniků a měl by být množstevně omezen tak, aby se vztahoval na ty případy spojování, jež mají dopad na celé Společenství; že na konci počáteční fáze provádění tohoto nařízení by měla být tato množstevní omezení přezkoumána na základě nabytých zkušeností;

vzhledem k tomu, že spojování mající význam pro celé Společenství existuje tam, kde společný celkový obrat dotyčných podniků překračuje stanovenou úroveň celosvětově a uvnitř Společenství,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 130, 19.5.1988, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. C 309, 5.12.1988, s. 55.

⁽³⁾ Úř. věst. C 208, 8.8.1988, s. 11.

a kde nejméně dva z dotyčných podniků mají své výlučné nebo hlavní pole působnosti v různých členských státech, nebo kde, ačkoliv jsou především činné ve stejném členském státě, nejméně jeden z podniků významně působí nejméně v jednom dalším členském státě; že je tomu tak rovněž v případech, kdy se spojují podniky, jejichž hlavní oblast podnikání není ve Společenství, ale které tam provozují významnou činnost;

vzhledem k tomu, že opatření, jež budou přijata ke kontrole spojování, by měla, aniž je dotčen čl. 90 odst. 2 Smlouvy, dodržovat zásadu nediskriminace mezi veřejným a soukromým sektorem; že ve veřejném sektoru musí proto výpočet obrátu podniku, který se spojuje, brát na zřetel podniky tvořící hospodářskou jednotku se samostatnou rozhodovací pravomocí bez ohledu na způsob držení jejich kapitálu nebo na pravidla správního dohledu, jež se na ně vztahují;

vzhledem k tomu, že je zapotřebí zjistit, zda spojování mající význam pro celé Společenství je či není slučitelné se společným trhem z hlediska potřeby udržovat a rozvíjet účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu; že přitom musí Komise zařadit své hodnocení do obecného rámce dosažení základních cílů uvedených v článku 2 Smlouvy, včetně posilování hospodářské a sociální soudržnosti Společenství, stanoveného v článku 130a;

vzhledem k tomu, že toto nařízení by mělo stanovit zásadu, že spojení mající význam pro celé Společenství, které vytváří nebo posiluje pozici, jejímž důsledkem je výrazně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo v jeho významné části, má být prohlášeno neslučitelným se společným trhem;

vzhledem k tomu, že spojování, které z důvodu omezeného podílu na trhu spojujících se podniků nemůže narušit účinnou hospodářskou soutěž, lze pokládat za slučitelné se společným trhem; že, aniž jsou dotčeny články 85 a 86 Smlouvy, existuje náznak v tomto smyslu, zejména tam, kde podíl na trhu daných podniků nepřesahuje 25 % na společného trhu nebo jeho podstatné části;

vzhledem k tomu, že by úkolem Komise mělo být veškeré rozhodování potřebné ke zjištění, zda spojování mající význam pro celé Společenství je či není slučitelné se společným trhem, jakož i rozhodování určené k obnově účinné hospodářské soutěže;

vzhledem k tomu, že za účelem účinné kontroly by měly mít podniky povinnost předem oznámit své spojování mající význam pro celé Společenství a měla by být přijata opatření umožňující pozastavení procesu spojování na omezenou dobu, jakož i jeho prodloužení nebo prominutí; že v zájmu právní jistoty musí být přesto platnost právních úkonů co nejvíce chráněna;

vzhledem k tomu, že by měla být stanovena lhůta, během níž musí Komise zahájit řízení o oznámeném spojení, a určeno období, během něhož musí vydat konečné rozhodnutí o slučitelnosti či neslučitelnosti oznámeného spojení se společným trhem;

vzhledem k tomu, že dotyčným podnikům musí být dáno právo být slyšeny Komisí, jakmile bylo řízení zahájeno; že členům řídicích a dozorčích orgánů a uznaným zástupcům zaměstnanců dotyčných podniků, jakož i třetím stranám, které prokážou svůj oprávněný zájem na věci, musí být rovněž dána příležitost být slyšeni;

vzhledem k tomu, že by Komise měla jednat v úzké a stálé spolupráci s příslušnými orgány členských států, od nichž získává připomínky a informace;

vzhledem k tomu, že pro účely tohoto nařízení a v souladu s judikaturou Soudního dvora musí být Komisi členskými státy poskytována pomoc a Komise musí být rovněž zmocněna vyžadovat poskytování informací a provádět potřebné šetření pro hodnocení spojování;

vzhledem k tomu, že dodržování tohoto nařízení musí být vynutitelné prostřednictvím pokut a penále; že by v tomto směru měla být Soudnímu dvoru dána neomezená pravomoc podle článku 172 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že je vhodné vymezit pojem spojování tak, aby zahrnoval pouze úkony, které způsobí trvalé strukturální změny dotyčných podniků; že je proto nezbytné vyloučit z rámce tohoto nařízení ty úkony, jejichž předmětem nebo účinkem je koordinace soutěžního chování nezávislých podniků, protože takové úkony spadají pod šetření podle příslušných ustanovení prováděcích nařízení k článkům 85 a 86 Smlouvy; že je vhodné činit tento rozdíl zvláště v případech vytváření společných podniků;

vzhledem k tomu, že neexistuje koordinace soutěžního chování ve smyslu tohoto nařízení, v případě, že dva nebo více podniků se dohodnou získat společnou kontrolu nad jedním nebo více

jinými podniky, jejichž předmětem a účinkem je spoluvlastnictví takových podniků nebo jejich majetku;

vzhledem k tomu, že použitelnost tohoto nařízení není vyloučena v případě, že dotyčné podniky přijmou omezení, která se přímo týkají provedení spojení a jsou pro něj potřebná;

vzhledem k tomu, že by Komise měla být výlučně příslušná k použití tohoto nařízení s výhradou přezkoumání jejího rozhodnutí Soudním dvorem;

vzhledem k tomu, že pokud tak nestanoví toto nařízení, členské státy nesmějí uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy upravující hospodářskou soutěž týkající se spojování, mající význam pro celé Společenství; že odpovídající pravomoci vnitrostátních orgánů by se měly omezit na případy, kdy, pokud v nich nezasáhne Komise, by mohla být vážně narušena účinná hospodářská soutěž na území určitého členského státu a kdy soutěžní zájmy takového členského státu nemohou být dostatečně chráněny jinak než tímto nařízením; že v takových případech musí dotyčné členské státy jednat neprodleně; že pro rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech jednotlivých států nemůže toto nařízení stanovit jednotnou lhůtu pro přijetí nápravných opatření;

vzhledem k tomu, že se výlučné použití tohoto nařízení na spojování, mající význam pro celé Společenství nedotýká článku 223 Smlouvy a nebrání členským státům přijímat vhodná opatření na ochranu svých oprávněných zájmů jiných, než stanoví toto nařízení, pokud jsou taková opatření slučitelná se základními zásadami a jinými ustanoveními práva Společenství;

vzhledem k tomu, že spojení neuvedená v tomto nařízení spadají v zásadě pod pravomoc členských států; že by však Komise měla mít pravomoc jednat na žádost dotyčného členského státu v případech, kdy by mohla být na území tohoto státu vážně narušena účinná hospodářská soutěž;

vzhledem k tomu, že by měly být dodržovány podmínky, za nichž se ve třetích zemích provádí spojování, jehož se účastní podniky ze Společenství, a že by měla být přijata ustanovení pro případ, že by Rada dala Komisi příslušný mandát k jednání zaměřenému na zajištění nediskriminačního zacházení pro podniky ze Společenství;

vzhledem k tomu, že toto nařízení nijak nesnižuje kolektivní práva pracovníků, jež jsou uznávána v dotyčných podnicích,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Působnost

1. Aniž je dotčen článek 22, toto nařízení se vztahuje na všechna spojení mající význam pro celé Společenství, jak je definován v odstavci 2.

2. Pro účely tohoto nařízení má spojení význam pro celé Společenství, jestliže:

a) celkový celosvětový obrat všech dotyčných podniků přesahuje 5 000 milionů ECU a

b) celkový obrat každého z nejméně dvou dotyčných podniků v rámci celého Společenství přesahuje 250 milionů ECU,

pokud žádný z dotyčných podniků nedosáhne v jednom a též členském státě více než dvou třetin celkového obratu v rámci celého Společenství.

3. Prahové hodnoty stanovené v odstavci 2 budou posouzeny do konce čtvrtého roku po roce, kdy Rada na návrh Komise přijala toto nařízení kvalifikovanou většinou.

Článek 2

Hodnocení spojení

1. Spojení, na něž se vztahuje toto nařízení se hodnotí v souladu s následujícími ustanoveními, aby se zjistilo, zda jsou slučitelná se společným trhem, či ne.

Při tomto hodnocení vezme Komise v úvahu:

a) potřebu zachování a rozvoje účinné hospodářské soutěže na společném trhu, mimo jiné vzhledem ke struktuře všech dotčených trhů a ke skutečné nebo možné soutěži ze strany podniků majících své sídlo uvnitř nebo mimo Společenství;

b) tržní postavení dotyčných podniků a jejich hospodářskou a finanční sílu, stávající alternativy pro dodavatele a uživatele, jejich přístup k dodávkám nebo na trh, právní nebo jiné překážky vstupu na trh, směry vývoje nabídky a poptávky, pokud jde o příslušné zboží a služby, zájmy zprostředkovatelů a konečných spotřebitelů a technický a hospodářský vývoj, je-li to ku prospěchu spotřebitelů a nebrání to hospodářské soutěži.

2. Spojení, která nevytvářejí ani neposilují dominantní postavení, v jehož důsledku by byla významně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, se prohlásí za slučitelná se společným trhem.

3. Spojení, která vytvářejí nebo posilují dominantní postavení, v jehož důsledku je významně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, se prohlásí za neslučitelná se společným trhem.

Článek 3

Definice spojení

1. Spojení se považuje za vzniklé, jestliže:

- a) dva nebo více dříve nezávislých podniků fúzuje nebo
- b) jedna nebo více osob již kontrolujících nejméně jeden podnik nebo

— jeden nebo více podniků

získají buď nákupem cenných papírů nebo majetku, smluvně nebo jiným způsobem přímou nebo nepřímou kontrolu nad jedním nebo více jinými podniky, ať celými nebo jejich částmi.

2. Úkony, včetně vytvoření společného podniku, jejichž předmětem nebo účinkem je koordinace soutěžního chování podniků, které zůstávají nezávislé, nejsou spojením ve smyslu odst. 1 písm. b).

Vytvoření společného podniku plnění na trvalém základě všechny funkce samostatné hospodářské jednotky, které nevede ke koordinaci soutěžního chování zúčastněných stran mezi sebou nebo mezi nimi a společným podnikem, je spojením ve smyslu odst. 1 písm. b).

3. Pro účely tohoto nařízení se kontrola skládá z práv, smluv nebo jiných prostředků, které jednotlivě nebo společně a s ohledem na dané skutečnosti nebo právní předpisy poskytují možnost rozhodujícího vlivu v určitém podniku, zejména:

- a) vlastnickými právy nebo právem užívání celého nebo části majetku podniku;
- b) právy nebo smlouvami, poskytujícími rozhodující vliv na složení, hlasování nebo rozhodování orgánů podniku.

4. Kontrolu získávají osoby nebo podniky, které:

- a) mají práva, která vyplývají z dotyčných smluv; nebo
- b) i když nemají práva vyplývající z těchto smluv, jsou oprávněny tato práva vykonávat.

5. Za spojení se nepovažují případy, kdy:

- a) úvěrové instituce nebo jiné finanční instituce nebo pojišťovny, jejichž normální činnost zahrnuje úkony a obchodování s cennými papíry na vlastní nebo cizí účet, jsou dočasnými držiteli

cenných papírů, které získaly v určitém podniku za účelem jejich dalšího prodeje, pokud na základě těchto cenných papírů nevykonávají hlasovací práva z nich plynoucí, aby určovaly soutěžního chování daného podniku, nebo pokud tato hlasovací práva vykonávají pouze za účelem přípravy prodeje celého podniku nebo jeho části, či jeho majetku, nebo prodeje těchto cenných papírů s tím, že všechny tyto prodeje se uskuteční do jednoho roku ode dne, kdy tyto cenné papíry byly získány; tato lhůta může být na žádost prodloužena Komisí v případech, kdy takové instituce nebo pojišťovny prokážou, že ve stanovené lhůtě nebyl prodej skutečně možný;

- b) kontrolu získá osoba na základě právních předpisů členského státu, týkajících se zrušení podniku, konkurzu, platební neschopnosti, zastavení plateb, vyrovnání nebo podobných řízení;

- c) úkony uvedené v odst. 1 písm. b) provádějí majetkově propojené společnosti uvedené v čl. 5 odst. 3 Čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o vypracování výročních účetních závěrek u některých forem společností ⁽¹⁾ naposledy pozměněnou směrnicí 84/569/EHS ⁽²⁾, avšak za předpokladu, že hlasovací práva spojená s nabytými podíly jsou vykonávána, zvláště pokud jde o jmenování řídících a dozorčích orgánů podniků, v nichž mají podíly, pouze za účelem zajištění plné hodnoty těchto investic a nikoliv aby bylo přímo či nepřímo ovlivňováno chování těchto podniků v hospodářské soutěži.

Článek 4

Předchozí oznamování spojení

1. Spojení mající význam pro celé Společenství uvedená v tomto nařízení se musí oznámit Komisi nejdéle do jednoho týdne po uzavření příslušné dohody nebo po oznámení veřejného návrhu smlouvy o koupi akcií, či po získání kontrolní účasti. Tato týdenní lhůta začíná dnem, kdy dojde k první z těchto skutečností.

2. Spojení, které sestává z fúze ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) nebo ze získání společné kontroly ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b), musí být oznámeno společně účastníky fúze nebo stranami, které společnou kontrolu získaly. Ve všech ostatních případech

⁽¹⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. L 314, 4.12.1984, s. 28.

oznámení učiní osoby nebo podniky, které získaly kontrolu nad jedním nebo více podniky nebo nad jejich částmi.

3. Pokud Komise zjistí, že se na oznámené spojení toto nařízení vztahuje, zveřejní skutečnost, že došlo k tomuto oznámení, přičemž zároveň uvede jména stran, povahu spojení a hospodářské oblasti, kterých se týká. Komise vezme v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 5

Výpočet obratu

1. Celkový obrat ve smyslu čl. 1 odst. 2 se skládá z částek nabytých dotyčnými podniky v předchozím finančním roce z prodeje výrobků a poskytování služeb spadajících do rámce běžných činností těchto podniků, po odečtení rabatu a daně z přidané hodnoty a jiných daní přímo spojených s obratem. Celkový obrat daného podniku nezahrnuje prodej výrobků nebo poskytování služeb mezi podniky uvedenými v odstavci 4.

Obrat ve Společenství nebo v některém členském státě zahrnuje výrobky prodané a služby poskytnuté podnikům nebo spotřebitelům uvnitř Společenství nebo případně v tomto členském státě.

2. Pokud spojení sestává z nabytí částí jednoho nebo více podniků, bez ohledu na to, zda mají právní subjektivitu či ne, bere se v úvahu jako odchylka od odstavce 1, pokud jde o prodávajícího nebo prodávající, pouze obrat těch částí, jež jsou předmětem prodeje.

Avšak dva nebo více úkonů ve smyslu prvního pododstavce, k nimž dojde během dvou let mezi stejnými osobami nebo podniky, se považuje za jedno a totéž spojení, jež vzniklo v den, kdy došlo k poslednímu úkonu.

3. Namísto obratu se použije následující:

a) pro úvěrové a jiné finanční instituce, pokud jde o čl. 1 odst. 2 písm. a), jedna desetina jejich celkových aktiv.

Pokud jde o čl. 1 odst. 2 písm. b) a závěrečnou část čl. 1 odst. 2, nahradí se celkový obrat v rámci celého Společenství jednou desetinou celkových aktiv vynásobenou poměrem mezi pohledávkami z obchodů s rezidenty Společenství vůči úvěrovým institucím a zákazníkům a celkovou částkou těchto pohledávek.

Pokud jde o závěrečnou část čl. 1 odst. 2, nahradí se celkový obrat v jednom členském státě jednou desetinou celkových aktiv vynásobenou poměrem mezi pohledávkami z obchodů

s rezidenty tohoto členského státu vůči úvěrovým institucím a zákazníkům a celkovou částkou těchto pohledávek;

b) pro pojišťovny hodnota hrubého předepsaného pojistného, která zahrnuje veškeré přijaté a očekávané platby vztahující se k pojistným smlouvám uzavřeným těmito pojišťovnami nebo na jejich účet, včetně vyplaceného zajišťovacího pojistného, a po odpočtu daní a jim podobných příspěvků nebo poplatků předepsaných odkazem na jednotlivé platby pojistného nebo celkovou částku pojistného; pokud jde o čl. 1 odst. 2 písm. b) a závěrečnou část čl. 1 odst. 2, vezme se v úvahu zvlášť hrubé pojistné přijaté od rezidentů Společenství a zvlášť od rezidentů některého členského státu.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, vypočítá se obrat dotyčného podniku ve smyslu čl. 1 odst. 2 tak, že se sečtou jednotlivé obraty:

a) dotyčných podniků;

b) těch podniků, ve kterých dotyčný podnik přímo nebo nepřímo:

— vlastní více než polovinu základního kapitálu nebo obchodních aktiv, nebo

— může vykonávat více než polovinu hlasovacích práv, nebo

— má právo jmenovat více než polovinu členů dozorčí rady, představenstva nebo orgánů, které podnik právně zastupují, nebo

— má právo spravovat záležitosti podniku;

c) těch podniků, které mohou vykonávat v dotyčném podniku práva uvedená v písmenu b);

d) těch podniků, ve kterých může některý podnik uvedený v písmenu c) vykonávat práva uvedená v písmenu b);

e) těch podniků, ve kterých dva či více podniků uvedených v písmenech a) až d) může dohromady vykonávat práva uvedená v písmenu b).

5. V případech, kdy podniky, jichž se týká spojení, mohou dohromady vykonávat práva uvedená v odst. 4 písm. b), se při výpočtu obratu dotyčných podniků pro účely čl. 1 odst. 2:

a) nebere v úvahu obrat vzniklý z prodeje výrobků nebo poskytování služeb mezi společným podnikem a každým z dotyčných podniků nebo jakýmkoliv jiným podnikem spojeným s některým z nich, uvedeným v odst. 4 písm. b) až e);

b) bere v úvahu obrat vzniklý z prodeje výrobků a poskytování služeb mezi společným podnikem a jakýmkoliv třetími podniky. Tento obrat se rovnoměrně rozdělí mezi dotyčné podniky.

Článek 6

Přezkoumání oznámení a zahájení řízení

1. Komise přezkoumá oznámení, jakmile ho obdrží.

- a) Pokud dojde k názoru, že oznámené spojení nespadá pod ustanovení tohoto nařízení, zaznamená toto zjištění formou rozhodnutí.
- b) Pokud zjistí, že oznámené spojení, ačkoliv spadá pod ustanovení tohoto nařízení, nevyvolává vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti se společným trhem, rozhodne, že proti němu nevznese námitky a prohlásí, že je slučitelné se společným trhem.
- c) Pokud naopak zjistí, že oznámené spojení spadá pod ustanovení tohoto nařízení, ale vyvolává vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti se společným trhem, vydá rozhodnutí o zahájení řízení.

2. Komise bez odkladu oznámí své rozhodnutí dotyčným podnikům a příslušným orgánům členských států.

Článek 7

Pozastavení procesu spojování

1. Pro účely odstavce 2 nenabude spojení ve smyslu článku 1 účinku před jeho oznámením nebo v prvních třech týdnech po jeho oznámení.

2. Pokud Komise po předběžném přezkoumání oznámení během lhůty stanovené v odstavci 1 zjistí, že je to nutné za účelem zajištění plné účinnosti jakéhokoliv rozhodnutí přijatého později na základě čl. 8 odst. 3 a 4, může z vlastního podnětu rozhodnout, že prodlouží pozastavení procesu spojování zcela nebo částečně do té doby, než přijme konečné rozhodnutí, nebo může za tímto účelem přijmout jiná prozatímní opatření.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání uskutečnění veřejné nabídky, která byla Komisi oznámena v souladu s čl. 4 odst. 1, pokud nabyvatel nevykonává hlasovací práva spojená s dotyčnými cennými papíry nebo pokud tak činí pouze proto, aby zachoval plnou hodnotu takových investic, a na základě odchylky přiznané Komisí podle odstavce 4.

4. Komise může na žádost přiznat odchylku z povinností stanovených v odstavcích 1, 2 nebo 3, aby se zabránilo způsobení vážné škody jednomu nebo více podnikům, jichž se týká spojení, nebo třetí straně. Tuto odchylku lze přiznat při stanovení určitých podmínek a povinností, aby byly zajištěny podmínky účinné hospodářské soutěže. O odchylku lze požádat a může být přiznána kdykoliv, i před oznámením nebo po provedení právního úkonu.

5. Platnost právního úkonu provedeného v rozporu s odstavcem 1 nebo 2 závisí na rozhodnutí vydaném podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo čl. 8 odst. 2 nebo 3, nebo na základě domněnky podle čl. 10 odst. 6.

Tento článek se však nedotýká platnosti právních úkonů s cennými papíry, včetně papírů vyměnitelných za jiné cenné papíry přijaté k obchodování na trhu, který je regulován a kontrolován uznanými veřejnými orgány, který pravidelně funguje a který je přímo nebo nepřímo přístupný veřejnosti, ledaže kupující nebo prodávající věděl nebo musel vědět, že dotyčný právní úkon byla proveden v rozporu s odstavci 1 nebo 2.

Článek 8

Rozhodovací pravomoci Komise

1. Aniž je dotčen článek 9, musí být všechna řízení zahájena podle čl. 6 odst. 1 písm. c) ukončena rozhodnutím podle odstavců 2 až 5.

2. Pokud Komise zjistí, že po případných změnách provedených dotyčnými podniky splňuje oznámené spojení kritérium stanovené v čl. 2 odst. 2, vydá rozhodnutí, ve kterém prohlásí, že spojení je slučitelné se společným trhem.

Ke svému rozhodnutí může připojit podmínky a povinnosti určené k tomu, aby zajistila, že podniky dodrží závazky, které vůči Komisi přijaly vzhledem ke změnám původního plánu spojení. Rozhodnutí prohlašující, že spojení je slučitelné, zároveň stanoví potřebná omezení, jež se přímo vztahují k provedení spojení.

3. Jestliže Komise zjistí, že spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 3, vydá rozhodnutí, ve kterém prohlásí, že spojení je neslučitelné se společným trhem.

4. Jestliže spojení již bylo provedeno, může Komise ve svém rozhodnutí vydaném podle odstavce 3 nebo ve zvláštním rozhodnutí požadovat rozdělení spojených podniků nebo jejich kapitálu nebo

ukončení společné kontroly, nebo jiná vhodná opatření k obnovení podmínek účinné hospodářské soutěže.

5. Komise může odvolat své rozhodnutí, jež přijala podle odstavce 2, jestliže:

- a) prohlášení o slučitelnosti se zakládá na nesprávné informaci, za kterou nese odpovědnost některý z dotyčných podniků, nebo která byla podvodně získána; nebo
- b) dotyčné podniky porušily některou povinnost spojenou s tímto rozhodnutím.

6. V případech uvedených v odstavci 5 může Komise přijmout rozhodnutí podle odstavce 3, aniž by byla vázána lhůtou stanovenou v čl. 10 odst. 3.

Článek 9

Postoupení příslušným orgánům členských států

1. Komise může svým rozhodnutím, bez odkladu oznámeným dotyčným podnikům a příslušným orgánům ostatních členských států, postoupit oznámené spojení příslušným orgánům dotyčného členského státu za následujících okolností.

2. Členský stát může do tří týdnů ode dne obdržení kopie oznámení informovat Komisi, která pak informuje dotyčné podniky, že jejich spojením hrozí vytvoření nebo posílení dominantního postavení, v jehož důsledku by byla výrazně narušena účinná hospodářská soutěž na trhu v tomto členském státě, který má veškeré znaky zvláštního trhu, ať je podstatnou součástí společného trhu, nebo ne.

3. Jestliže je Komise toho názoru, že s ohledem na trh daných výrobků nebo služeb a k zeměpisné poloze trhu ve smyslu odstavce 7 existuje takový zvláštní trh a existuje taková hrozba, buď:

- a) bude sama řešit daný případ za účelem udržení nebo obnovení účinné hospodářské soutěže na dotyčném trhu; nebo
- b) postoupí případ příslušným orgánům dotyčného členského státu, které použijí vnitrostátní právní předpisy tohoto státu upravující hospodářskou soutěž.

Pokud je však názorem Komise, že takový zvláštní trh nebo hrozba neexistuje, stanoví to rozhodnutím určeným členským státům.

4. Rozhodnutí, zda daný případ postoupit či nikoli podle odstavce 3, se přijme, jestliže:

- a) v zásadě v šestitýdenní lhůtě stanovené v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci Komise nezahájila řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. b); nebo
- b) nejdéle do tří měsíců ode dne oznámení dotyčného spojení Komise zahájila řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. c), aniž by učinila přípravné kroky k přijetí potřebných opatření podle čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce nebo čl. 8 odst. 3 nebo 4 za účelem udržení nebo obnovení účinné hospodářské soutěže na dotyčném trhu.

5. Pokud do tří měsíců uvedených v odst. 4 písm. b), přes upomínku dotyčného členského státu, nepřijme Komise rozhodnutí o postoupení podle odstavce 3 ani neučiní přípravné kroky uvedené v odst. 4 písm. b), platí, že se rozhodla postoupit případ příslušnému členskému státu podle odst. 3 písm. b).

6. Jakoukoliv zprávu nebo oznámení o výsledcích přezkoumání spojení může příslušný orgán členského státu zveřejnit nejdéle do čtyř měsíců ode dne, kdy Komise daný případ postoupila.

7. Zeměpisná poloha trhu znamená oblast, ve které se příslušné podniky účastní dodávky výrobků nebo služeb, kde jsou podmínky hospodářské soutěže dostatečně stejnorodé a kterou lze odlišit od sousedních oblastí, protože v těchto oblastech jsou především podmínky hospodářské soutěže značně odlišné. Při tomto hodnocení by se měla vzít v úvahu zejména povaha a znaky dotyčných výrobků nebo služeb, existence překážek vstupu na trh nebo spotřebitelské preference, podstatné rozdíly v tržních podílech zúčastněných podniků mezi příslušnou oblastí a sousedními oblastmi nebo podstatné cenové rozdíly.

8. Při používání tohoto článku mohou dotyčné členské státy podniknout pouze opatření, která jsou nezbytná pro zajištění nebo obnovení účinné hospodářské soutěže na daném trhu.

9. Každý členský stát se může v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy odvolat k Soudnímu dvoru, a zejména může žádat použití článku 186 za účelem použití svých vnitrostátních právních předpisů upravujících hospodářskou soutěž.

10. Tento článek bude přezkoumán do čtyř let po přijetí tohoto nařízení.

Článek 10

Lhůty pro zahájení řízení a pro rozhodnutí

1. Rozhodnutí uvedená v čl. 6 odst. 1 musí být přijata nejdéle ve lhůtě jednoho měsíce. Tato lhůta začíná běžet ode dne následujícího po dni přijetí oznámení nebo, jsou-li informace, jež mají být dodány s oznámením, neúplné, ode dne následujícího po dni přijetí úplných informací.

Tato lhůta se prodlouží na šest týdnů, jestliže Komise obdrží žádost od členského státu podle čl. 9 odst. 2.

2. Rozhodnutí přijatá podle čl. 8 odst. 2 o oznámených spoje- ních musí být přijata jakmile je zřejmé, že vážné pochybnosti uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c) byly odstraněny, zejména v důsledku změn provedených dotýcnými podniky, a nejdéle do uplynutí lhůty stanovené v odstavci 3.

3. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 6, musí být rozhodnutí přijatá podle čl. 8 odst. 3 o oznámených spojeních přijata nejdéle do čtyř měsíců ode dne zahájení řízení.

4. Běh lhůty stanovené v odstavci 3 lze výjimečně přerušit, jestliže z důvodů, za které nese odpovědnost některý z podniků zúčastněných na spojení, musela Komise požádat o informace na základě článku 11 nebo nařídít šetření rozhodnutím přijatým podle článku 13.

5. Pokud Soudní dvůr vydá rozhodnutí, které zruší zcela nebo zčásti rozhodnutí přijaté Komisí podle tohoto nařízení, začínou lhůty stanovené tímto nařízením běžet znovu ode dne rozsudku.

6. Pokud Komise nepřijme rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo c), nebo podle čl. 8 odst. 2 nebo 3, ve lhůtách stanovených v odstavcích 1 a 3, má se za to, že spojení je slučitelné se společným trhem, aniž je dotčen článek 9.

Článek 11

Žádosti o informace

1. Při plnění svých povinností stanovených tímto nařízením může Komise získávat veškeré potřebné informace od vlád a příslušných orgánů členských států, od osob uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b) a od podniků a sdružení podniků.

2. Při zaslání žádosti o informaci jednotlivci, podniku nebo sdružení podniků zašle Komise současně kopii této žádosti příslušnému orgánu členského státu, na jehož území takový jednotlivec pobývá nebo kde má takový podnik či sdružení podniků své sídlo.

3. Ve své žádosti Komise uvede právní základ a účel této žádosti, jakož i sankce stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. b) za poskytnutí nesprávné informace.

4. Vyžádaná informace bude v případě podniků poskytnuta jejich vlastníkově nebo jeho zástupci a v případě právnických osob, společností či podniků, nebo sdružení, která nemají právní subjektivitu, osobám zmocněným za ně jednat buď právními předpisy, nebo jejich stanovami.

5. Pokud osoba, podnik nebo sdružení podniků neposkytne vyžádanou informaci ve lhůtě stanovené Komisí, nebo poskytne-li neúplné informace, Komise si vyžádá poskytnutí této informace svým rozhodnutím. V tomto rozhodnutí uvede, jakou informaci vyžaduje, určí přiměřenou lhůtu pro její poskytnutí a uvede sankce stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. c) a čl. 15 odst. 1 písm. a), jakož i právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem.

6. Komise současně zašle kopii svého rozhodnutí příslušnému orgánu členského státu, na jehož území uvedená osoba pobývá nebo má podnik či kde má sdružení podniků své sídlo.

Článek 12

Vyšetřování orgány členských států

1. Na žádost Komise provedou příslušné orgány členských států vyšetřování, jež Komise pokládá za nutné podle čl. 13 odst. 1 nebo které nařídila svým rozhodnutím přijatým podle čl. 13 odst. 3. Úředníci příslušných orgánů členských států, odpovědní za provádění takového vyšetřování, vykonávají svoji pravomoc na základě písemného zmocnění vydaného příslušným orgánem členského státu, na jehož území se má vyšetřování provádět. Toto zmocnění musí vymezit předmět a účel vyšetřování.

2. Požádá-li o to Komise nebo příslušný orgán členského státu, na jehož území se má vyšetřování provádět, úředníci Komise mohou pomáhat úředníkům tohoto orgánu při výkonu jejich povinností.

Článek 13

Vyšetřovací pravomoc Komise

1. Při výkonu svých povinností stanovených tímto nařízením může Komise provádět veškeré potřebné vyšetřování podniků a sdružení podniků.

Za tímto účelem mají úředníci pověření Komisí právo:

- a) zkoumat účetní knihy a jiné záznamy o hospodářské činnosti;
- b) opatřovat si a vyžadovat kopie nebo výpisy z účetních knih a záznamů o hospodářské činnosti;
- c) vyžadovat na místě ústní vysvětlení;
- d) vstupovat do všech prostorů podniku, pozemků a dopravních prostředků.

2. Úředníci Komise, pověřeni výkonem vyšetřování, vykonávají svoji pravomoc po předložení písemného zmocnění, které vymezuje předmět a účel vyšetřování, jakož i sankce stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. c) pro případ, že nejsou předloženy všechny vyžádané účetní knihy nebo jiné záznamy o hospodářské činnosti. V dostatečném časovém předstihu před vyšetřováním Komise písemně vyrozumí příslušný orgán členského státu, na jehož území má být vyšetřování prováděno, o tomto vyšetřování a sdělí mu jména úředníků k tomu zmocněných.

3. Podniky a sdružení podniků jsou povinny podrobit se vyšetřování nařízenému rozhodnutím Komise. Toto rozhodnutí vymezí předmět a účel vyšetřování, určí den jeho zahájení, uvede sankce stanovené v čl. 14 odst. 1 písm. d) a čl. 15 odst. 1 písm. b) a upozorní na právo přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem.

4. Komise musí písemně a v dostatečném časovém předstihu informovat příslušný orgán členského státu, na jehož území se má vyšetřování provádět, o svém záměru přijmout rozhodnutí podle odstavce 3. Před přijetím rozhodnutí vyslechně názor příslušného orgánu.

5. Úředníci příslušného orgánu členského státu, na jehož území se má vyšetřování provádět, mohou na žádost tohoto orgánu nebo Komise pomáhat pracovníkům Komise při výkonu jejich povinností.

6. Pokud se některý podnik nebo sdružení podniků nechce podřídit vyšetřování nařízenému na základě tohoto článku, dotýčný členský stát poskytne potřebnou pomoc úředníkům pověřeným Komisí, aby jim umožnil vyšetřování provést. Za tím účelem přijmou členské státy po konzultaci s Komisí potřebná opatření do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 14

Pokuty

1. Komise může svým rozhodnutím uložit pokutu ve výši od 1 000 ECU do 50 000 ECU osobám uvedeným v čl. 3 odst. 1

písm. b), podnikům nebo sdružením podniků, které úmyslně nebo z nedbalosti:

- a) opomenou oznámit spojení podle článku 4;
- b) poskytnou nesprávnou nebo zavádějící informaci v oznámení podle článku 4;
- c) poskytnou nesprávnou informaci v odpovědi na žádost podle článku 11 nebo neposkytnou informaci ve lhůtě stanovené v rozhodnutí přijatém podle článku 11;
- d) předloží požadované účetní knihy nebo jiné záznamy o hospodářské činnosti v neúplné formě během vyšetřování podle článku 12 nebo 13, nebo odmítnou podrobit se vyšetřování nařízenému rozhodnutím přijatým podle článku 13.

2. Komise může svým rozhodnutím uložit pokuty nepřesahující 10 % celkového obrátu dotýčných podniků ve smyslu článku 5 dotýčným osobám nebo podnikům, které úmyslně nebo z nedbalosti:

- a) nesplní povinnost uloženou jim rozhodnutím podle čl. 7 odst. 4 nebo čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce;
- b) uskuteční spojení porušením čl. 7 odst. 1 nebo nedbají rozhodnutí přijatého podle čl. 7 odst. 2;
- c) uskuteční spojení, které bylo prohlášeno jako neslučitelné se společným trhem rozhodnutím podle čl. 8 odst. 3, nebo nepodniknou opatření nařízená rozhodnutím podle čl. 8 odst. 4.

3. Při stanovení výše pokuty se přihlédne k povaze a závažnosti porušení.

4. Rozhodnutí přijatá podle odstavců 1 a 2 nemají trestněprávní povahu.

Článek 15

Penále

1. Komise může svým rozhodnutím uložit osobám uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. b), podnikům nebo sdružením podniků penále nejvýše 25 000 ECU za každý den prodlení počítaného ode dne stanoveného v rozhodnutí, aby je přiměla:

- a) poskytnout úplné a správné informace, které si vyžádala svým rozhodnutím podle článku 11;
- b) podrobit se vyšetřování, které nařídila svým rozhodnutím podle článku 13.

2. Komise může svým rozhodnutím uložit osobám uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo podnikům penále nejvýše 100 000

ECU za každý den prodlení počítaného ode dne stanoveného v rozhodnutí, aby je přiměla:

- a) splnit povinnost uloženou jim rozhodnutím, přijatým na základě čl. 7 odst. 4 nebo čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce, nebo
- b) použít opatření nařízená rozhodnutím přijatým na základě čl. 8 odst. 4.

3. Jestliže osoby uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. b), podniky nebo sdružení podniků splní povinnost, jejíž plnění mělo penále vymáhat, Komise může snížit celkovou částku tohoto penále oproti výši částky, která by byla vypočtena podle jejího původního rozhodnutí.

Článek 16

Přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem

Soudní dvůr má neomezenou pravomoc ve smyslu článku 172 Smlouvy přezkoumat rozhodnutí, kterými Komise stanovila pokutu nebo penále; má právo zrušit, snížit nebo zvýšit uložené pokuty nebo penále.

Článek 17

Profesní tajemství

1. Informace získané v důsledku použití článků 11, 12, 13 a 18 smějí být použity pouze pro účely příslušné žádosti, vyšetřování nebo slyšení.

2. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 3 a články 18 a 20, Komise a příslušné orgány členských států, jejich úředníci a jiní pracovníci nesmí sdělovat žádné informace získané použitím tohoto nařízení, které spadají pod závazek profesního tajemství.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání zveřejnění všeobecných informací nebo přehledů, které neobsahují informace týkající se konkrétních podniků nebo sdružení podniků.

Článek 18

Slyšení stran a třetích osob

1. Dříve než přijme jakékoliv rozhodnutí podle čl. 7 odst. 2 a 4, čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce a odst. 3 až 5 a článků 14 a 15, umožní Komise dotčným osobám, podnikům a sdružením

podniků, aby v každém stadiu řízení, až po konzultaci s poradním výborem, sdělily svůj názor na námitky proti nim vznesené.

2. Odchylně od odstavce 1 je možno prozatímně přijmout rozhodnutí pokračovat v pozastavení spojování nebo přiznání odchylky z tohoto pozastavení podle čl. 7 odst. 2 a 4, aniž by byla dotčným osobám, podnikům nebo sdružením podniků dána možnost sdělit předem svůj názor, pokud jim Komise tuto možnost poskytne co nejdříve po přijetí svého rozhodnutí.

3. Komise musí založit svůj názor pouze na námitkách, ke kterým strany mohly předložit své připomínky. V řízení musí být plně dodržováno právo na obhajobu. Nahlízet do spisu musí být umožněno přinejmenším přímo zúčastněným stranám s tím, že musí být chráněn oprávněný zájem podniků na zachování jejich obchodního tajemství.

4. Pokud to Komise nebo příslušné orgány členských států pokládají za nutné, mohou také vyslechnout jiné fyzické nebo právnické osoby. Fyzické nebo právnické osoby, které prokážou oprávněný zájem, a zejména členové správních nebo řídicích orgánů dotčných podniků, nebo uznání zástupci jejich zaměstnanců, mají právo být slyšeni na základě své žádosti.

Článek 19

Spolupráce s orgány členských států

1. Komise zašle příslušným orgánům členských států kopie oznámení do tří pracovních dnů a co nejdříve pak kopie nejdůležitějších dokumentů předložených Komisi nebo jí vystavených podle tohoto nařízení.

2. V řízení uvedených v tomto nařízení jedná Komise v úzkém a stálém styku s příslušnými orgány členských států, které mohou k řízení vyjádřit svoje stanovisko. Pro účely článku 9 si Komise zajistí informace od příslušného orgánu členského státu, jak je uvedeno v odstavci 2 výše uvedeného článku, a umožní mu vyjádřit své stanovisko v každém stadiu řízení až po přijetí rozhodnutí podle odstavce 3 uvedeného článku; za tím účelem mu umožní nahlížet do spisu.

3. Před přijetím jakéhokoliv rozhodnutí podle čl. 8 odst. 2 až 5 a článků 14 nebo 15 nebo jakéhokoliv ustanovení podle článku 23 musí být konzultován poradní výbor pro kontrolu spojování podniků.

4. Poradní výbor se skládá ze zástupců orgánů členských států. Každý členský stát jmenuje do tohoto výboru jednoho nebo dva zástupce; nemohou-li se zúčastnit jednání, mohou je nahradit jiní

zástupci. Nejméně jeden ze zástupců členského státu musí být příslušný pro otázky restriktivních praktik a dominantních postavení.

5. Konzultace se uskuteční na společném zasedání svolaném Komisí a pod jejím předsednictvím. S pozváním na toto zasedání se zašle souhrnná zpráva o každém daném případě, který má být projednáván, spolu s hlavními dokumenty a předběžným návrhem rozhodnutí, které má být přijato. Zasedání se nesmí konat dříve než 14 dní po zaslání pozvánek. Ve výjimečných případech může Komise zkrátit tuto lhůtu tak, aby se zabránilo způsobení vážné škody jednomu nebo více podnikům, jichž se spojení týká.

6. Poradní výbor vyjádří své stanovisko k návrhu rozhodnutí Komise, pokud je to nezbytné, hlasováním. Poradní výbor může vyjádřit své stanovisko i když někteří jeho členové ani jejich zástupci nejsou přítomni. Toto stanovisko musí být vyjádřeno písemně a musí být přiloženo k návrhu rozhodnutí. Komise vezme v nejvyšší možné míře v úvahu stanovisko vyjádřené tímto výborem. Rovněž musí informovat výbor o způsobu, kterým bylo přihlédnuto k jeho stanovisku.

7. Poradní výbor může doporučit zveřejnění svého stanoviska. Toto zveřejnění může provést Komise. Rozhodnutí o zveřejnění musí náležitě přihlédnout k oprávněným zájmům podniků na ochraně jejich obchodního tajemství, jakož i k zájmu dotyčných podniků na takovém zveřejnění.

Článek 20

Zveřejnění rozhodnutí

1. Komise zveřejňuje svá rozhodnutí přijatá podle čl. 8 odst. 2, jestliže jsou k nim připojeny podmínky a povinnosti, a podle čl. 8 odst. 2 až 5 v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Ve zveřejnění se uvedou jména stran a hlavní obsah rozhodnutí; přitom se musí přihlížet k oprávněným zájmům podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 21

Soudní pravomoc

1. Komise má výhradní právo přijímat rozhodnutí podle tohoto nařízení s tím, že tato rozhodnutí jsou přezkoumatelná Soudním dvorem.

2. Žádný členský stát nesmí použít své vnitrostátní právní předpisy upravující hospodářskou soutěž na jakákoliv spojení mající význam pro celé Společenství.

Prvním pododstavcem není dotčena pravomoc členských států provádět jakákoliv šetření nutná pro použití čl. 9 odst. 2 nebo, po postoupení, podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce písm. b)

nebo podle čl. 9 odst. 5 podniknout opatření, jichž je nezbytně třeba k použití čl. 9 odst. 8.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 mohou členské státy podniknout vhodná opatření na ochranu jiných oprávněných zájmů než těch, které bere v úvahu toto nařízení, a jež jsou slučitelné s obecnými zásadami a dalšími ustanoveními práva Společenství.

Za oprávněné zájmy ve smyslu prvního pododstavce se považuje veřejná bezpečnost, pluralita médií a pravidla obezřetnosti.

Jakýkoliv jiný veřejný zájem musí být sdělen Komisi dotyčným členským státem a musí být Komisí uznán po jeho zhodnocení, pokud jde o jeho slučitelnost s obecnými zásadami a dalšími ustanoveními práva Společenství, předtím než mohou být podniknuta shora uvedená opatření. Komise musí o svém rozhodnutí informovat příslušný členský stát do jednoho měsíce od uvedeného sdělení.

Článek 22

Použití tohoto nařízení

1. Toto nařízení je jediné, které se vztahuje na spojení ve smyslu článku 3.

2. Nařízení č. 17 ⁽¹⁾, nařízení (EHS) č. 1017/68 ⁽²⁾, nařízení (EHS) č. 4056/86 ⁽³⁾ a nařízení (EHS) č. 3975/87 ⁽⁴⁾ se nevztahují na spojování ve smyslu článku 3.

3. Pokud Komise zjistí na žádost členského státu, že určité spojení ve smyslu článku 3, které nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1, vytváří nebo posiluje dominantní postavení, v jehož důsledku je podstatně narušena účinná hospodářská soutěž na území dotyčného členského státu, může, pokud má toto spojení dopad na obchod mezi členskými státy, přijmout rozhodnutí uvedená v čl. 8 odst. 2 druhém pododstavci a čl. 8 odst. 3 a 4.

4. Použije se čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) a články 5, 6, 8 a články 10 až 20. Lhůta, ve které je možno zahájit řízení podle čl. 10 odst. 1, začíná dnem přijetí žádosti od příslušného členského státu. Žádost je třeba podat nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy bylo spojení sděleno členskému státu nebo bylo uskutečněno. Tato lhůta začíná dnem, kdy dojde k první z těchto skutečností.

5. Podle článku 3 podnikne Komise pouze ta opatření, která jsou nezbytná pro udržení nebo obnovení účinné hospodářské

⁽¹⁾ Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ Úř. věst. L 175, 23.7.1968, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 4.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1987, s. 1.

soutěže na území členského státu, na jehož žádost Komise zasahuje.

6. Odstavce 3 až 5 se nadále použijí do doby než budou přezkoumány prahové hodnoty uvedené v čl. 1 odst. 2.

Článek 23

Prováděcí ustanovení

Komise má pravomoc přijímat prováděcí ustanovení týkající se formy, obsahu a dalších podrobností oznámení podle článku 4, lhůt podle článku 10 a slyšení podle článku 18.

Článek 24

Vztahy s třetími zeměmi

1. Členské státy informují Komisi o jakýchkoli obecných obtížích, se kterými se setkaly jejich podniky při spojení ve smyslu článku 3 ve třetí zemi.

2. Nejprve nejdéle do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost a poté periodicky vypracuje Komise zprávu o zacházení s podniky ze Společenství ve smyslu odstavců 3 a 4, pokud

jde o spojení ve třetích zemích. Komise předloží tyto zprávy Radě spolu s případnými doporučeními.

3. Kdykoliv Komise dojde k názoru, ať na základě zpráv uvedených v odstavci 2, nebo na základě jiných informací, že některá třetí země nezachází s podniky ze Společenství srovnatelně s tím, jak zachází Společenství s podniky z této třetí země, může Komise navrhnout Radě, aby jí dala vhodný mandát k jednání za účelem zajištění srovnatelného zacházení s podniky ze Společenství.

4. Opatření učiněná podle tohoto článku musí respektovat závazky Společenství nebo členských států, vyplývající z mezinárodních smluv, ať dvoustranných či vícestranných, aniž je dotčen článek 234 Smlouvy.

Článek 25

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 21. září 1990.

2. Toto nařízení se nevztahuje na spojení, která byla předmětem dohody nebo oznámení, nebo nad nimiž byla získána kontrola ve smyslu čl. 4 odst. 1, před vstupem tohoto nařízení v platnost, a za žádných okolností se nevztahuje na jakékoliv spojení, vůči němuž bylo zahájeno před tímto dnem řízení orgánem některého členského státu odpovědným za hospodářskou soutěž.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. prosince 1989.

Za Radu

předsedkyně

E. CRESSON